Höslåtter.

Slåttermaskinens surrande sång
ljuder från ängarna dagen lång.
Liarna blänka i solens ljus,
klöfvera faller med sakta sus
för det skärande stålet.

Fager är bygden i slåttertid,
blommande, grönskande, sommarblid.
Doften stiger så smekande ljuf,
smultronen lysa från dikesren
mogna, lockande röda.

Arbetet skrider hurtigt framåt,
lien går snabbt på sin sköflarstråt
Hviskande, susande vinden far
fram öfver fälten och afsked tar
utaf blommornas skara.

Prästkrage, klöfverblom, hvit och röd,
solöga, blåkulla, brudebröd,
daggkåpa, jungfru Marie lin,
nattviol, stjärnblomma, sprød och fin,
alla, alla förharjas...

Sörj ej, sörj ej de blomster som dö!
Solen dem torkar till läckert hö. —
Midt i fröringens fullhet de få
stupa i sol under himmel blå,
fylla sin lefnads uppgift.

Sem Folke Anderson.

Vandraren.

Af Sigfrid Siwertz.

Under det skumma, öfvergifna judekvarterets trånga och krokiga gränder kom en ensam man sakta vandrande. Han var klädd i de galiziska judarnas svarta kaftan, och på hufvudet bar han en hög, sliten pälsmössa. Hans fingertoppar, som stucko ut ur kaftanens långa ärmar, voro renare, än man skulle väntat. Han gick mycket framåtlutad, och af ansiktet syntes just inte mer än ett smalt, rödblondt skägg, insprängdt med många gråa strån.

Vandraren kom ut på en större, alldeles folktom gata med sönderskjutna, svartbrända hus. Långsamt tog han sig fram öfver stenhopar, brustna bjälkar och döda, uppsvällda hästkroppar. Utan att ägna någon uppmärksamhet däråt, gick han förbi ett stympadt kyrktorn, vid hvars fot lågo staplar af korsblommor och stenhufvuden. Endast ett ögonblick stannade han och betraktade ett tämligen ansenligt hus, hvars hela frontvägg var bortskjuten. I ett hörnrum en trappa upp stod ännu på en sviktande rest af golfvet kvar en hvit barnsäng. På sängkanten hängde ett litet linne och på en stol bredvid satt en docka i hvitt förkläde. Öfver allt detta låg ett grått damm af sprängstoff och krossadt bruk. Nedanför gick en krökt, darrande gubbe och petade meningslöst med sin käpp bland de tunga stenarna. Längst hela gatan sväfvade en kall lukt af rök, mull och förruttnelse, och den råa luften tycktes mättad med vända och tysta förbannelser.

Nu gled vandraren om ett hörn och befann sig på en bred, käpprak, blåsig gata, som kom från slätten, skar tvärs genom hela staden och försvann utåt slätten på andra sidan. Längs hela denna gta stodo ändlösa led af grå soldater. Tyngda af sina packningar stodo de här och höllo med grofva, tafatta nafvar om gevären, hvilkas bajonetter voro gula af rost. Somliga voro så smutsiga, att de liknade stoder af lera. Många hade stora, mörka blodfläckar på kapporna. De stodo alldeles tysta. Midt i sin slöhet tycktes de vänta på något.

Vandraren stannade bakom leden, lutad mot ett af gatans nakna, svarta träd och väntade liksom soldaterna. Det var i hans hållning något af oändligt tålamod, som om han utan klagan kunnat stå där en evighet i den kalla blåsten. Långt ur fjärran hördes ett jämnt muller af tunga kanoner.

Framför leden på andra sidan gatan stod en jättelik, skäggig officer. Han svor för sig själf och stampade frusen och otålig i smutsen. Det syntes vara en man svårt märkt af sitt blodiga arbete. Hans trumpna barnaansikte var hopdraget och stelnadt. Men ögonen irrade oroligt hit och dit, och där lyste ett rus, förtviflans rus, hvars uppvaknande är döden.

Officeren fick plötsligt syn på den ensamme juden i kaftanen. Han såg en smal, ren hand sticka ut ur den trådslitna pälslinningen. Ögonblickligen drog sig hans ansikte samman i misstro och hat. En spion, tänkte han, det är säkert en spion. Här hotar oss kanske öfverrumpling och död! Och han skulle just ge sina soldater order att arrestera den misstänkte. Men i samma stund lyfte mannen i kaftanen som det tycktes helt ovetande, sin blick. Han såg icke på officeren utan långt bortom honom. Det var som om han på en gång sett in i tusen och åter tusen stackars vilda, blinda hjärtan.

Då glömde officern sitt uppsåt. En varlig men ändock stark hand klädde af honom hans vrede, liksom en mor klär af ett skrikigt barn om kvällen och lägger det till ro. Han glömde, att han stod och frös i blåsten på en smutsig gata i en sönderskjuten stad i fiendeland. Han tänkte på sin mor, sin hustru, sina barn och på en ungdomsvän, som hjälpt honom med en [illegible] gångar en gång, när han var [illegible]. Han tyckte de bildade en [illegible] omkring honom, och ur [illegible] något stort, förkroppslig[illegible] ner i hans hjärta. Det var [illegible], som genom deras fattiga kjortlar tyste in i honom...

Nu gick ett tummel genom leden, och sina ansiktenas vägo uppåt gatan och stirrade af sina mässor. Det var en [illegible] procession, som passerades, det var Den Heliga Maria från Wolga, som skulle bringa seger åt tsarens fanor! Först kom det en rad af vanliga poper i sina stela, strutformiga kåpor. De stänkte vigvatten med stora kvastar på gevären och svängde i högtidlig takt sina ängande rökelsekar. Så kom en tät flock af munkar, som på hjärtmälade stänger buro ikoner, strålande af guld och ädelstenar. Så kom Gudsmodern själf framvaggande på åtta kyrkotjänares axlar. Det var en stor, grann docka i styf, pärlstickad dräkt. Hennes hals och fingrar voro täckta med diamanter, smaragder och rubiner. Öfver håret hade hon en gloria af silfverbleck, tätt besådd med stora safirer. Och i hennes sköte hvilade barnet, som var naket men hade en ännu större gloria af pura guldet och sållad med dubbelt så stora safirer.

Vid jungfru Marias sida gick själfve metropoliten. Han var en kraftig man med stor näsa och fulla kinder och läppar. Icke ett hvitt strå fanns det i hans svarta skägg. Han hade en mätt härskares ansikte. Hans mässdräkt och krage voro styfva som ett pansar af guld och sidenbroderier. Hans mitra tornade sig festligt liksom toppen af hela den stolta hierarkiska ordningen. Framför sig bar han ett stort jubelprydt krucifix.

Det var ett härligt par, Maria och metropoliten. När de passerade föllo soldaterna på knä och böjde stumt och undergifvet sina nackar.

Men nu hände det sig, att metropoliten ett ögonblick stannade och tvekade framför en stor, smutsig pöl i den upprifna stenläggningen. Han rådde därvid att öfver de knäböjande leden få se Vandraren, som stod där rakare än förut under det svarta, dryppande trädet. Deras blickar möttes. Det var en sekund dödstyst, själfva vinden slutade att rifva i träden. Då gråmade metropolitens höga färg. Öfver hans ansikte for en skugga af skräck, som om han haft idel stumma bråddjup omkring sig. Och hastigt korsade han sig. Hvarpå han hutttrande lyfte sin mässdräkt som en kvinna sina kjolar och klef ut i pölen.

Men öfver Vandrarens läppar for ett sorgset och outgrundligt leende. Du korsade dig, tänkte han, du korsade dig, när du mötte mig.

När processionen var förbi, lämnade Vandraren staden och gick sakta utåt den tröstlösa slätten. På båda sidor om vägen ruttnade obärgadt hvete i åkrarna, som voro upplöjda af kulor, i hvilkas fåror himlens vandrande, ändlösa molnhopar sådde sina gråa skurar. I fjärran drefvo låga rökmoln från brinnande byar. Icke var det sådan säd jag sådde i min åker, tänkte Vandraren. Min ovän har sått ogräs bland hvetet.

Vid sidan af vägen stod bakom några aspar en sönderskjuten jättemörsare. På en bädd af stockar hvilade den. Det grofva röret pekade ännu hotande upp mot himlen.

Vandraren gick dit fram. Han såg förlorad i sina tankar på det väldiga styckets sinnrika arbete, bultar, fjädrar, kugghjul och spakar. Han stod länge lutad mot det svarta röret, som ur sitt djup gaf ett mullrande återsvar till de fjärran åskande kanonerna. Hans ansikte var trött. Det bar en prägel af ädel odödlig sorg.

— Förvisso, mumlade han, deras förstånd är blindt. Vidunder bygger deras förstånd, och så tvingar dessa vidunder dem, dit de icke vilja. Alltjämt är det enklaste det svåraste. Förgäfves var min uppenbarelse. Ve de fåvitska, som bygga maktens värden i stället för kärlekens.

Men icke var Vandrarens anlete en bestraffares, när han talte så. Snarare då en lidandes och en själfanklagares.

Liksom drifven af en svår oro gick han vidare ut i slättens tunga lera lämnande vägen, som fyllts af marcherande kolonner. Han följde kanten af en vattenfylld, öfvergifven löpgraf, hvilken rak som ett streck drog sig ända bort till synrandens låga kullar. Vid sidan af en kvarglömd, stupad soldat stanade han åter. Den döde låg på sitt ansikte med båda händerna krampaktigt fattande mullen, som om han själf sökt att gräfva sin graf. Det var den fattigaste, ödmjukaste och eländigaste rest af en människa, som någon kunde se. Vandraren stod där med korsade armar och såg på den döde. Så böjde han plötsligt sina händer i förtviflan.

— Nej, icke håller jag är utan skuld i detta, ropade han och det var, som han talat till legioner hemlighetsfulla, lefvande väsen i slättens töcken. Jag var ung och hård och stolt den gången! Hvad svarade jag icke min moder, då hon stod med mina bröder vid porten och ville in till mig! Hvilken är min moder och hvilka mina bröder? sade jag. Och ändock visste jag, att ett svärd skulle gå genom hennes själ. Och hvad sade jag till den mannen, som ville begrafva sin fader? Följ mig, och låt de döda begrafva sina döda! Och ve mig, hvad förde jag icke allt för ett tal om den brinnande ugnen, där gråt och tandagnisslan skall vara. Men den villan var dock icke den största. Ty se, det himmelrike jag lofvade de saktmodiga, det byggde jag af mitt högmod. Med allmakten skrudade jag mig själf i min faders gestalt, med gammal ond makt ärfd från en gud, som var röfvares stridsrop. Och så blef äfven min faders rike ett maktens rike och icke ett kärlekens, ty den som är allsmäktig den måste ock vara grym och ond. Ja, den allsmäktige är sämre än den ringaste af dessa rings, som offra allt. I sanning, fåfängt klagade jag på korset: Min Gud, hvi hafver du öfvergifvit mig? Ty min onda genius var det som ändtligt ve kifrån mig. Min största stund var det, ty då bar jag det tyngsta. Gudomliga äro de som kämpa de svåraste strider och förmå att skönt bära oändlig vedermöda. Men se mina efterföljare grundade mitt välde icke på korsets tviflare utan på Ära, Makten och Härligheten. Och mitt välde blef som en gjutform för många andra välden i världen, och öfver dem alla föll den kalla afglansen af allmaktens onda villa, föll som grym stålglans i furstars och höfdingars hjärtan. Och så mördade de i mitt namn och till min ära och läto folken sönderslita hvarandra. Ve, att världen icke anammade mitt tvifvels och min hemsökelses stund, då hade mycken hemsökelse blifvit den besparad!

Därmed lät Mästaren sina händer sjunka och återtog sitt lidandes nya vandring, ensam denna gång och okänd för världen. Långsamt försvann han in i skymningens hvälfvande töcken — en stor och tragisk gestalt, den största i alla tider.

Från vår flygare.

(För Svenska Canada-Tidningen).

Litet från Wadena och kringliggande trakter.

För de flästa af denna tidnings ärade läsare torde det stora skandinaviska settlementet Wadena vara bekant; men många äro nog okunniga om dess rätta storlek. Om man betänker, att det endast är omkring elfva år sedan den första skandinaven byggde sitt hus å denna plats, så måste man ovillkorligen beundra det stora uppsving, som Wadena gjort under dessa elfva år. Det var ej meningen att Wadena skulle bli på den plats, där den nu befinner sig, utan tre mil längre väst.

Den plats, hvarpå staden är bygd, togs som homestead af en norsk vid namn Knutson för omkring elfva år sedan. Han kom från Mankato i Minn. Missbelåten med landet, som var mycket sumpigt, var han nästan besluten på att öfverge det, men så blef han, innan han hunnit sätta sitt beslut i verkställighet, af järnvägskompaniet erbjuden $2,500, om han ville afstå från sina rättigheter å landet. Detta anbud antogs naturligtvis med glädje, och på denna homestead står nu Wadena. För närvarande torde denna plats kosta den första försäljningssumman många gånger om.

Wadenas läge kan ej sägas vara förstklassigt, ty den ligger ganska lågt. Det fordras en del dräneringsarbete ännu. Hälst den östra delen bör befrias från en del stinkhål och skräphögar. Bland de mera betydande byggnaderna märkas Bank of Comerce hus, skolan och det nya hotel Diner. Det sistnämnda nyuppfördt och ägas af en son till ägarinnan af det riksbekanta 13:de klass hotellet Nugget i Winnipeg. Han har nu stängt sina dörrar i ilskan öfver sina förlorade spriträttigheter. För närvarande ränner han rundt i staden och försöker att få dess styresmän att tvinga alla innehafvare af restauranger att stänga sina dörrar till förmån för honom, då han anser, att han endast under sådana förhållanden kan öppna sitt hotell igen. Detta borde dock ej vara behöfligt för honom, ty han kan ju göra som förut, låta sina pigor arbeta för intet. Dessutom bör han hos stadens slaktare kunna köpa billigt kött, ty denne lär ju köpa kreatur alldeles ovanligt billigt ibland. Detta borde reducera utgifterna till en viss del. Men han fordrar nog stor profit. En af de, som skötte baren å ett af hotellen före stängningen, sade till mig, att settlarna lämnade omkring $30,000 om året till de båda hotellen i Wadena, allt för sprit. Förresten tror jag ej, att staden kommer att göra någon stor förlust, om denne herre ej öppnar sitt hotell mera. Det finnes säkert andra förmågor, som helt visst kunna drifva hotellrörelse äfven utan spriträttigheter.

Affärslifvets alla grenar äro representerade i denna goda stad, t. o. m. tjufvar drifva litet affär i miniatyr. De ha varit nog hänsynslösa och lagt sig till med min söndagskostym, hvilket kommer alldeles olägligt för mig, ty jag hade till söndagseftermiddag stämt möte med en skön Evas dotter.

Landet rundt Wadena är delvis skogbeklädt. Söder om staden är det slät och jämn mark, men går man i norr, så blir det mer kuperad mark. När man kommer omkring 20 mil i norr, kan man t. o. m. påträffa ravriner och kullar samt barrskog och björk. Däruppe är dock den vackraste naturen, om än inte jorden är så bördig Hveteodling är nog osäker här i norr, men kreatursafvel bör kunna vara lönande. Det arbetas nu på att få i stånd mejerier här och hvar. Alla, som försökt sig på mäjerirörelse hafva endast haft goda omdömen att gifva om sådan.

(Forts.) W. Heggmark.

SVENSKA ORTSNAMN I CANADA.

V. Berger har i "Nordstjernan" i New York skrifvit en artikel om amerikanska ortsnamn af svenskt ursprung. Tre platser i Canada ha i denna artikel blifvit behandlade, och vi taga oss friheten här citera denna del af hr Bergers artikel:

Malmö, Alberta, Canada, grundlades i början af 1890-talet, men kolonien fick ej egentligen något uppsving, förrän efter 1896, då de tre bröder Helsing och deras kusin G. W. Bredenberg anlände från Malmö, Nebr. Kort därpå fick platsen speceributik och postkontor under samma tak. Ofvannämnde Bredenberg, föreslog namnet Malmo för det nya postkontoret. Postverket godkände namnet, hvilket sedan öfvergått till samhället.

Calmar, Alberta, Canada, grundades 1895 af C. J. Blomquist och ett par andra familjer, hvilka kommo dit från North Dakota. Sedan hafva många svenskar kommit. Platsen erhöll sitt namn af Blomquist, som kallade den Calmar, enär han är född i Misterhult, Kalmar län, Sverige. Blomquist är den ende smålänningen i hela kolonien på 500 personer, men ändå fick platsen ett smålandsnamn.

Stockholm, Sask., Canada, grundades på 1870-talet förnämligast genom en landagent Emanuel Öhlen i Winnipeg, hvilken ledsagade många svenska invandrare till platsen. Sedan flera familjer slagit sig ned där, blef det fråga om, hvad platsen skulle heta. Enär Öhlen var från Stockholm i Sverige, fick platsen namnet Stockholm. När sedan platsen fick postkontor, fick detta namnet Öhlen efter Öhlen. Efter 15 års förlopp fick platsen järnväg och stationen fick kolonins gamla namn Stockholm. Sedan har äfven postkontoret fått detta namn.

Från nykterhetsfältet.

(Denna afdelning redigeras af O. L. Holmgren, 416 Sinclair st., Winnipeg, och alla för saken intresserade torde hänvända sig till honom.)

KAN DU BARA ANSVARET?

En man, som bodde utmed en järnväg, plägade ta en genväg till sitt arbete genom ättgå öfver järnvägsspåren i stället för att gå ett stycke längre ned till den med bommar försedda öfvergången.

En dag fick hans lille son i sitt hufvud, att också han skulle gå den bekvämа genvägen. Hvad hände? Ett tåg kom framrusande i samma ögonblick och — endast som genom ett under räddades den lille från att bli öfverkörd och lemlästad.

Fadern insåg nu sitt ansvar gent emot barnet. Han förstod att det exempel han gaf kunde vara afgörande för sonens hela framtid. Han beslutade att för framtiden gå den något längre, men ofarliga vägen, och samtidigt bygde han ett högt staket på ömse sidor om spåret, så att all fara skulle vara aflägsnad.

Bilden är lärorik. Mången fader tror, att han utan synnerlig fara kan använda de berusande dryckerna, men för barnen som följa hans exempel kanske icke försöket aflöper lika lyckligt. Hvem bär då ansvaret, om barnen förolyckas?

Det är klokt att äfven på detta område ta det säkra för det osäkra — så mycket mer som det i längden icke blir någon genväg i något afseende att gå rusdrycksbrukets stig. Alkoholens genväg till glädje och glömska blir i själfva verket en senväg.

Stöd i stället dem som söka att bygga skyddsstaketet högt kring de farliga spåren! Stöd dem som arbeta för rusdrycksförbud!

S. G. —t.

RUSDRYCKERNAS KONTO

Han var hemmansägareson från Jämtland. De voro åtta barn i hemmet. Alla kunde icke stanna på hemmets lilla torfva. Den unge mannen beslöt sig för att resa till Canada, dit så många af hans vänner redan styrt färden. Hitkommen lyckades han erhålla arbete med god betalning i en liten stad på gränsen mellan Förenta Staterna och Canada.

George var skötsam, och det dröjde icke länge, förrän han sparat några hundra dollars. Han fick äfven vänner i det nya landet. Germanen är ända sedan Tacitus' dagar känd för sin ärlighet och godtrogenhet. Norrlänningen synes ha ärft mycket af denna för stamfäderna utmärkande egenskap. Hvarför skulle han tvifla på någon? Äro icke alla lika ärliga och välmenande som han? "Hans handslag gäller mer än guld."

Alltnog, oerfaren i affärsprinciper och med naivt förtroende för sina nya vänner lånar han tre af dem utan revärs eller säkerhet sina hårdt förvärfvade $400.00.

Men gränsstaden X. var ju icke den största staden i Canada, han måste till Winnipeg. Här tar han in på ett s. k. hotell, som egentligen är en förstuga till krogen. Rusdrycksbegäret, uppammadt i barndomen, på senare tiden någorlunda behärskadt, gafs nu fria tyglar. Under rusets inflytande raglar han iväg upp på järnvägsspåret, ögat är omtöcknadt af spritångor, ynglingen stapplar och faller; något tungt går öfver honom. Han vaknar på sjukhuset och finner att enna handen och ena foten äro afkörda.

Sedan man vårdat honom länge nog där utan att ha lyckats borttaga kallbranden ur foten — Lasari sår läkas sakta — sändes han till fängelset. — Man måste ju sända honom någonstädes. Omsider finner man, att detta icke är rätta platsen, men George fortfar att existera och någonstädes måste han få släpa fram sin usla tillvaro. Vore det icke för kriget, skulle man deportera honom till Sverige, ty han är ju inte längre till någon nytta i detta land, men för tillfället är det ta otänkbart.

En dörr är öppen. I Selkirk finnes en asyl för vansinniga. George Bredberg är ju visserligen icke vansinnig, annat än då han är berusad, men det är smått om rum, sedan pängarna tagit slut; vännernas antal är betydligt reduceradt; George hamnar på dårhuset.

Tänk dig en ung man, visserligen fullt normal men ändå på dårhus och omgifven af dårar; en ynging, van att se fjällens höga toppar, numera instängd inom ett grått, högt staket; några månader sedan en kraftig viking, nu en krympling för lifvet — hvad den supen ändå blef dyr!

J. P. Zetterwall.

UNGDOMSLOGEN NO. 2 "FÖRHOPPNINGEN"

Den 27:e juli stiftades Winnipegs första svenska ungdomsloge af I.O.G.T. med aderton medlemmar, sju äldre och elfva yngre. Ungdomslogen har redan, under den korta tid den existerat, ökat sitt medlemsantal till trettiofem, ett ganska vackert resultat.

Goodtemplarordens ungdomsorganisation är bygd på den principen att ett barn, som redan från början fått inhämta kunskap om rusdryckernas skadlighet, är mycket mindre benäget att blifva drinkare i senare år än andra barn. Därtill kommer det faktum att redan barnen äro kraftiga missionärer för vår sak i det de så lätt vinna inträde i de äldres hjärtan och dymedels kunna vara orsak till att många de äldre ändra åsikt om supseden.

En ungdomsloge har emellertid ett vidare syfte än så. Den skall vara en föräldrarnes hjälp vid uppfostringen i att hos dem inplanta begreppen om det rätta, sanna och sköna i lifvet. Äfven kan en ungdomsloge i detta land utföra ett välbehöfligt och nyttigt arbete med att lära dem och väcka hos dem känslor till modersmålet, något som är af stor vikt bland den infödda svenska ungdomen.

En ungdomsloge af I.O.G.T. har till sist en förmån, som ingen annan form af barnorganisation kan uppvisa, nämligen öfning i parlamentarisk ordning.

Redan vid inträdet i en ungdomsloge, har medlemmen sin uppgift att fylla; han är "medborgare" i syskonkretsen. Barnen leda själfva sina möten, under öfverinseende af intendenten; de välja själfva sina tjänstemän, som få tillfälle att öfva sig i sina särskilda åligganden. Frågor, som beröra logens angelägenheter kunna behandlas af barnen. I vissa fall skötas emellertid de mera ansvarsfulla af dessa af en af de äldre medlemmarne utsedd verkställande komité. Fastän barnen gifvas tillfällen att sköta sig själfva, äro de alltid under de äldre medlemmarnes och intendentens öfverinseende, som alltid äro villiga att hjälpa och leda dem.

"Förhoppningen" är, som sagt, ännu i sin linda och har naturligtvis icke ännu kunnat komma in i arbetet så fullständigt som önskvärdt vore. Den har emellertid redan hunnit skapa en lojal och tillgifven medlemskrets, som kommer att uppbjuda sina krafter för företagets framgång. Ekonomiska hinder hafva gjort det nödvändigt för logen att tillsvidare möta i privatr hem. För att undanrödja hvarje misstanke till konkurrens med andra barnorganisationer, hafva logens medlemmar beslutat hålla mötena kl. half 5 söndag afton, då alla barn kunna beräknas vara fria från andra sammankomster. Barnen hafva rätt uppfattat logen som ett nödigt komplement till sina öfriga sammankomster och uppoffra med beundransvärd ifver gärna en stunds lek för ytterligare samvaro i det idéellas och själfförkofrans intresse — ett säkert tecken till att logen fyller ett hos barnen länge kändt behof.

Goodtemplarordens ungdomsorganisation är, liksom orden i öfrigt, internationell i sin utbredning. Öfver hela världen arbeta på samma sätt och med samma mål icke mindre än 3951 ungdomsloger med ett medlemsskap af 263,410, alla besjälade af samma vackra och betydelsefulla motto: "Sanning, kärlek, renhet."

Till sist må nämnas, att föräldrar kunna med tillförlit anförtro sina barn som medlemmar af denna ungdomsloge. Dess möten äro alltid öppna för besök af intresserade föräldrar, som kunna för vidare upplysning hänvända sig till logens intendenter, mrs. O. Nilsson, 376 Harbison ave., samt mrs. J. Lindberg, 382 Jasper ave., Elmwood. En medlem af ungdomsloge blir, vid mognare ålder, en vaken och intelligent person, som redan vid tidig ålder kan deltaga i de värf, som åligga en god medborgare af sitt land. Detta är ett många gånger upprepadt faktum, isynnerhet i vårt hemland, Sverige, hvarest goodtemplarorden haft ett sådant vidsträckt och godt inflytande å samhället. Låten edra barn deltaga i härvarande ungdomsloge.

E. L. H.

SENASTE TIDNINGAR (Alla språk). Magasin, böcker och skrifmaterial Lägsta priser.
Vi hafva äfven ett fint lager af cigarrer, tobak, pipor etc.
Gif mig en försöksorder. Tillfredsställelse garanteras.
H. SCHWARTZ, 413 Main St.

GEVÄRS- OCH VELOCIPED-REPARATÖRER.
The Northwest Cycle Co., 605 Logan ave. — Expert gevärssmed. Vi reparera och göra nya lager för alla slags fabrikat af gevär. Lås repareras, nycklar göras, ringar för barnvagnar påsättas.
Allt slags velociped och motorcykelarbete utföres.

Winnipeg Storage Battery Station
EXIDE BATTERY
WINNIPEG ELECTRIC STORAGE & MANUFACTURING CO.
Laddar och återbygger alla slags batterier. Antändnings-, "coil"- och magnetofel repareras.
Omlindning och återuppbyggande af dynamomaskiner och motorer.
Tillfredsställelse garanteras.
GUS. A. CARLSON, Manager.
Tel. Garry 3872. 231—235 Isabel St. Winnipeg, Man.

Johnson & Stiller
BAGGAGE TRANSFER
FLYTTNING UTFÖRES.
Phone Garry 244.
294 Park Street.
WINNIPEG, MAN.

Chiropractic är den vetenskap, som lokaliserar och borttager orsaken till sjukdom.
JANET E. FERGUSON,
Den enda kvinnliga Chiropractor i Winnipeg.
SPECIALITET: Ögon-, öron-, näs- och Strupsjukdomar framgångsrikt botade
Suite 29, 290 Portage Ave.
Telefon Main 1543.
Kontorstimmar: 9—12 f.m, 1.30—6 e.m.
Andra timmar enligt öfverenskommelse.

DÅ DET ÄR FEL PÅ GUMMIRINGAR
Gör bekantskap med
HARRY.
Han vill bota alla fel på GUMMI RINGAR. Ringar är hans specialitet så det är naturligt, att han och de män, han anställer, äro fackmän på repartionsområdet, vulkanisering och återställande af ringar af alla slag.
Allt arbete hämtas och levereras. Tillfredsställelse garanteras.
Fullständigt lager af nya och begagnade ringar alltid på hand, äfven som delar.
188—190 Lombard St., Winnipeg.

GODTKÖP I BREFKORT.
För att börja ett annat slags affär, ämna vi sälja vårt lager af brefkort för endast
35 cents för 100 kort,
värda många gånger om den summan.
Säljas endast i sorteringar på 100 kort eller mer. Detta är ett godtköp för handlare. Lagret kommer icke att räcka länge till dessa mycket låga pris, så ni gör bättre i att skynda att beställa.
SPECIALTIES SALES CO.,
Box 1836 Winnipeg.

Finaste skorepareringsfirma i staden.
ALLT ARBETE GARANTERAS.
CULBERT SHOE REPAIR CO.
Första klassens skoreparation.
Försök oss!
441½ Portage Ave., Winnipeg.

Några värdefulla hemligheter afslöjade.

Huru man kan hålla citroner friska i tre månader, huru man kan hålla blommor friska i tre veckor, huru man kan hålla ägg och smör friska i sex månader, huru man kan få hönorna att lägga ägg under hela ruggnings- och vintersäsongen; det lättaste sättet att hålla ligghöns, dufvor och fjäderfä fria från ohyra, huru man kan kläcka tre gånger så många hönor som tuppar; huru man kan mjuka upp hvilken kloss som hälst på fem veckor, så att den kan slås i bitar af en hammare, huru man kan göra salt kött, huru att blifva af med mygg, allt för tjugufem cent, hvilket är allt jag tager för ofvan nämnda och andra upplysningar, som skall hjälpa eder betydligt. Jag säljer icke preparat; tillfredsställelse garanteras. — Prof. W. C. Woodward, Box 115, Clementon, New Jersey, U. S. A.

Uppfinnare.
Det europeiska kriget har förorsakadt, att Förenta Staterna och Canada äro afhängiga af deras egen fabrikat; skrif idag efter min FRIA BOK öfver patent samt listan öfver de mäst efterfrågade uppfinningar. Patent förskaffa förmögenhet.
H. J. Sanders,
Patentadvokat,
105 Webster Building, La Salle & Van Buren Sts., Chicago, Ill

Croto REGISTERED
Garanterad: BOTAR SNABBT
Det finnes mera smärtstillande egenskaper i en ask med Croto Pain Balm än i ett dussin plåster och liniment eller gröt. Lägg just på det värkande stället, och smärtan går bort. Pris 25c. hos druggister eller per post.
THE CROTO DRUG CO.,
Winnipeg.

Prenumerera på Canada Tidningen

upprätthåller fortfarande obehindrad regelbunden förbindelse
UTANFÖR KRIGSZONEN
med route 250 mil norr om Skottland
ENDAST ETT OMBYTE
mellan New York och Stockholm, Göteborg, Hälsingborg eller Malmö.
Seglingar från New York:
UNITED STATES ..... 26 Aug.
HELLIG OLAV ..... 2 Sept.
OSCAR II ..... 9 Sept.
FREDERIK VIII ..... 22 Sept.
Reservera hyttplatser genom närmaste LOKAL AGENT.
A. E. JOHNSON & CO., 300 First Ave. So., Minneapolis, Minn.
P. M. DAHL STEAMSHIP AGENCY, Winnipeg, Man.

FARMARE OCH TRÖSKARE
Vi specialisera i allmän maskinreparation.
Sänd in edra maskiner, som behöfva repareras tidigt och spar pängar.
THE BRANDON MACHINE & IMPT. WKS.
Brandon, Man.

DEN GAMLA, BERÖMDA LÄKAREANSTALTEN,
N. ROSENBERG CO.,
Dr. T. W. DRACHMAN, Med. Sup't.
BEHANDLAR MED STOR FRAMGÅNG
Privata och nervösa sjukdomar,
förorsakade af ungdoms-dårskaper, onaturliga vanor, med alla deras förfärliga följder, såsom förslappning, förlust af lifskraft, opasslighet för affärslifvet, njur- och blåssjukdomar, svag rygg o. s. v., behandlas snabbt, omsorgsfullt, billigt och i djupaste hemlighet med säkra och pålitliga mediciner.
"LIFVETS HEMLIGHETER"
en af oss utgifven bok på 48 sidor, omhandlande lifvets hemligheter, äktenskapet, många slags sjukdomar, deras följder o. s. v.; den borde läsas af hvarje ung man. Sändes fritt i försegladt omslag till hvar och en som på ett postkort eller i bref insänder sin adress till
ROSENBERG CO., 180 No. Derborn St., Chicago, Ill., U. S. A.

FÖRSTA KLASS
ACCIDENS-TRYCK
utföres å SVENSKA CANADA TIDNINGENS TRYCKERI.
Vi önska fästa våra många vänners uppmärksamhet på, att vårt tryckeri blifvit kompletteradt med modärna och tidsenliga stilsorter och maskiner, hvarför vi kunna åtaga oss utförandet af all slags "Job Printing", ifrån det minsta till det största. Arbetet inom tryckeribranschen utföres af första klass "union"-män, hvilket garanterar för arbetets kvalité. Gör oss ett besök och öfvertyga eder själf.
325 Logan Ave.
Särskild uppmärksamhet fästes vid order från landorten. Prisuppgifter lämnas beredvilligt och kostnadsfritt.
WINNIPEG - - MANITOBA